

GUVERNUL ROMÂNIEI
DEPARTEMENTUL CENTRAL AL GUVERNULUI
DEPARTEMENTUL PENTRU RELATII CU PARLAMENTUL

B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București. Tel: 0213143400 (nr.3000). Email: departament@gov.ro

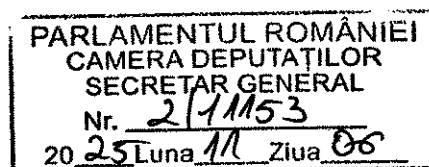
Nr. 9202/2025

03-11-2025

Delegat
Către: **DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA**
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobat în ședința Guvernului din data
de 30 octombrie 2025

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Proiectul de Lege pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor (Bp. 119/2025, Plx. 176/2025);*
2. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 333/2003, privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Plx. 410/2025);*
3. *Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 123/2008 pentru o alimentație sănătoasă în unitățile de învățământ preuniversitar și pentru completarea altor acte normative (Bp. 273/2025, Plx. 379/2025);*
4. *Proiectul de Lege pentru modificarea art. 348 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal (Bp. 370/2025, Plx. 359/2025).*

Totodată, vă transmitem atașat, în copie, punctul de vedere al Guvernului referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 26/2024 privind ordinul de protecție (Bp. 284/2025).*

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ*, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 26/2024 privind ordinul de protecție*, inițiată de doamna deputat neafiliat Monica Ionescu și domnul deputat neafiliat Radu-Mihail Ionescu (Bp.284/2025).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 26/2024 privind ordinul de protecție, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se adoptarea unor măsuri ce vizează extinderea definiției formelor de abuz pentru a include explicit abuzul economic și cel digital, consolidarea măsurilor de protecție provizorie, stabilirea unor condiții clare pentru intervenția din oficiu a poliției și întărirea colaborării cu serviciile sociale, inclusiv prin proceduri mai riguroase de punere în executare a ordinelor, în scopul întăririi mecanismelor de protecție a victimelor violenței și hărțuirii.

II. Observații

1. În urma analizării *Expunerii de motive*, supunem atenției unele inadvertențe prin raportare la soluțiile normative propuse în conținutul demersului legislativ de referință.

Exemplificăm, în acest sens, faptul că, deși obiectul inițiativei legislative vizează modificarea și completarea *Legii nr. 26/2024 privind ordinul de protecție, cu modificările și completările ulterioare*, în cuprinsul *Expunerii de motive* sunt formulate argumente prin raportare la amploarea fenomenului violenței domestice, fiind inserate inclusiv date statistice relevante privind incidența și impactul asupra victimelor, în scopul justificării necesității intervenției legislative.

De asemenea, având în vedere că, în *Expunerea de motive, Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, este calificată drept „lege anterioară” sau „legea veche”, iar *Legea nr. 26/2024*, este considerată „legea nouă”, apreciem că această abordare terminologică ar putea reflecta o înțelegere eronată a cadrului normativ actual în materia prevenirii și combaterii violenței domestice, motiv pentru care, în lipsa unei delimitări clare între domeniile de aplicare ale celor două acte normative, există riscul unor confuzii în ceea ce privește interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale incidente.

De altfel, se impune a fi evidențiat inclusiv faptul că prevederile art. 26 din *Legea nr. 26/2024* specifică în mod clar că situațiile reglementate de *Legea nr. 217/2003* nu intră sub incidența acestei legi.

2. În ceea ce privește art. I pct. 1 lit. a) din inițiativa legislativă, precizăm că, potrivit prevederilor art. 1 alin. (1) lit. d) din *Legea nr. 26/2024*, în vigoare, este considerată act de violență, „*fapta repetată de urmărire a unei persoane, fără drept sau fără un interes legitim, ori de supraveghere a locuinței, a locului de muncă sau a altor locuri frecventate de către aceasta ori efectuarea de apeluri telefonice sau a altor tipuri de comunicări prin mijloace de transmitere la distanță care, prin frecvență, conținut sau momentul în care sunt emise, creează temere, precum și alte acțiuni cu efect similar*”. Așa cum se poate observa, textul de lege în vigoare, prin sintagma „*altor locuri frecventate de către aceasta*”, sunt acoperite inclusiv unitățile de învățământ, astfel încât nu apreciem necesară o intervenție legislativă în acest sens.

Totodată, apreciem că o completare a normei în sensul că faptele de urmărire și supraveghere reprezintă violență (în sensul *Legii nr. 26/2024*) dacă prin acestea se provoacă o suferință psihică ori afectează grav viața privată/socială a victimei nu este în beneficiul victimei, întrucât o astfel de reglementare poate avea ca efect, în unele cazuri, neemiterea ordinului de protecție pe motiv că fapta de urmărire sau supraveghere nu afectează „grav” viața victimei. Or, acest fapt contravine nu numai scopului urmărit

de legiuitor prin prevederile *Legii nr. 26/2024*, ci și scopului declarat de către inițiatorii propunerii legislative în cuprinsul *Expunerii de motive*, acela de a proteja victima împotriva oricărui act de violență îndreptat împotriva sa. Sub acest aspect, subliniem faptul că textul de lege în vigoare acordă victimei o protecție optimă, întrucât provocarea unei temeri victimei este suficientă pentru ca faptele de urmărire și supraveghere să fie considerate acte de violență ce necesită una ori mai multe dintre măsurile de protecție reglementate prin *Legea nr. 26/2024*.

De altfel, amintim că, inclusiv în *Codul penal*, fapta celui care, în mod repetat, urmărește, fără drept sau fără un interes legitim, o persoană ori îi supraveghează locuința, locul de muncă sau alte locuri frecventate de către aceasta, precum și fapta de a amenința o persoană cu săvârșirea unei infracțiuni sau a unei fapte păgubitoare îndreptate împotriva sa ori a altei persoane constituie infracțiuni dacă prin acestea se creează o temere (art. 206, art. 208).

3. Referitor la soluțiile propuse pentru art. 1 din *Legea nr. 26/2024*, menționăm că, pe de-o parte, anumite forme ale violenței pe care inițiatorii vor să le extindă prin prezentul demers legislativ sunt specifice violenței domestice, cum este cazul violenței economice, iar, pe de altă parte, altele sunt acoperite de prevederile legii în vigoare.

În acest sens, exemplificăm textele propuse pentru art. 1 alin. (1) lit. j) și 1) din *Legea nr. 26/2024* care sunt acoperite de prevederile art. 1 alin. (1) lit. e) din aceeași lege.

4. În ceea ce privește art. I pct. 1 lit. b) din inițiativa legislativă, care se referă la propunerea de completare a alin. (1) cu noi fapte de violență, menționăm că fapte precum împiedicarea accesului victimei la resurse ori bunuri esențiale ale familiei, controlul abuziv asupra veniturilor victimei ori izolarea acesteia, constrângerea la căsătorie forțată, întreruperea ori păstrarea sarcinii sunt specifice violenței domestice, care, așa cum se arată în mod expres la art. 26 din *Legea nr. 26/2024*, nu intră sub incidența acestei legi (acestea rămân supuse *Legii nr. 217/2003*).

Cu privire la faptele care vizează diverse moduri de manipulare a dispozitivelor electronice/a programelor informatice, precizăm că reglementarea în vigoare este, în opinia noastră, acoperitoare, sens în care indicăm prevederile art. 1 alin. (1) lit. e), în cadrul cărora este prevăzută orice formă de utilizare abuzivă a tehnologiei informației și a comunicațiilor cu scopul de a umili, speria, reduce la tăcere victima.

5. Față de art. I pct. 1 lit. c) din inițiativa legislativă, în opinia noastră, prevederile art. 1 alin. (2) în vigoare - care stabilesc persoanele considerate ca membri ai familiei sunt acoperitoare pentru situațiile care intră sub incidența prevederilor *Legii nr.26/2024*, includerea foștilor soți fiind specifică domeniului violenței domestice, care, așa cum am arătat anterior, intră sub incidența *Legii nr. 217/2003* [la art. 5 lit. (b)].

6. În ceea ce privește art. I pct. 2 lit. a) din inițiativa legislativă, apreciem că reglementarea nu este necesară, soluția existând *de lege lata*; în plus, trimiterea la pct.10 al alin. (4) este eronată.

Astfel, în legătură cu soluția propusă pentru art. 2 din *Legea nr. 26/2024*, referitoare la cazurile de emitere de către polițiști ”*din oficiu a ordinului de protecție provizoriu*”, precizăm faptul că, din punctul nostru de vedere, nu se justifică o astfel de intervenție legislativă, deoarece actuala reglementare de la art. 2 alin. (1) din lege este suficient de clară, norma de referință având caracter imperativ.

7. Referitor la art. I pct. 2 lit. b) din inițiativa legislativă, potrivit textului de lege în vigoare, *„În cazul în care se constată existența unui act de violență, iar victima sau, după caz, tutorele ori alt reprezentant legal al acesteia, din cauza stării psihice sau fizice sau din alte motive, se află în imposibilitatea de a redacta cererea privind ordinul de protecție provizoriu, polițiștii vor completa formularul de evaluare a riscului iminent în baza probelor și a datelor pe care le dețin, iar în cazul în care rezultă risc iminent pentru victimă, aceștia vor emite un ordin de protecție provizoriu”*. Prin inițiativa legislativă, se propune o reformulare a textului de lege în vigoare, în sensul că polițistul „*poate*” emite un ordin de protecție provizoriu.

În opinia noastră, trebuie menținută soluția textului în vigoare, întrucât în cazul îndeplinirii condițiilor pentru emiterea ordinului de protecție provizoriu, polițistul are obligația, iar nu facultatea de a emite ordinul de protecție provizoriu.

8. În ceea ce privește art. I pct. 3 lit. a) din inițiativa legislativă, se propune majorarea duratei pentru care se dispun măsurile prin ordinul de protecție provizoriu de la 5 la 10 zile, în *Expunerea de motive* soluția legislativă fiind justificată prin necesitatea de „*protecție continuă a victimei în intervalul critic de după incident și de sincronizarea mai bună cu procedurile judiciare ulterioare*”.

În opinia noastră, majorarea termenului de la 5 la 10 zile nu are o utilitate practică, având în vedere că, potrivit art. 8 alin. (8) din *Legea nr. 26/2024*, în cazul în care ordinul de protecție provizoriu este confirmat de procuror durata acestuia se prelungește, de drept, până la soluționarea în primă instanță a cererii pentru emiterea ordinului de protecție. Astfel, considerăm că nu se justifică intervenția normativă, întrucât derularea mecanismului în vigoare (respectiv de la emiterea ordinului de protecție provizoriu și până la înaintarea documentației la instanța judecătorească) se încadrează în termenul actual de 5 zile, termen care, de altfel, se prelungește de drept din momentul înaintării documentelor la judecătorie, până la soluționarea în primă instanță a cererii.

Prin urmare, potrivit legislației în vigoare, protecția victimei prin ordinul de protecție provizorie nu este limitată la cele 5 zile, aceasta beneficiind de protecție inclusiv pe durata procedurii judiciare în primă instanță, indiferent de durata acesteia.

9. În cazul art. I pct. 3 lit. b) din inițiativa legislativă, apreciem că nu se impune completarea normei, având în vedere că textul în vigoare nu distinge în funcție de existența sau nu a unor drepturi reale asupra locuinței, ceea ce înseamnă că el rămâne aplicabil inclusiv în respectivele situații. Pe de altă parte, acest aspect nu are o pondere semnificativă între situațiile acoperite de *Legea nr. 26/2024*, având în vedere că aceasta reglementează cazurile în care între victimă și agresor nu există niciun fel de relație de familie. Cu privire la acest aspect, reamintim că, în cazul în care victima are o relație de familie cu agresorul, aceasta este protejată inclusiv din perspectivă locativă de către prevederile *Legii nr. 217/2003*, în care există deja o reglementare în sensul celor propuse de către inițiatorii propunerii legislative.

În ceea ce privește aspectele privind punerea în executare a măsurii reintegrării victimei în locuința comună, propuse pentru art. 5 alin. (1) din *Legea nr. 26/2024*, supunem atenției prevederile de la art. 12 din *Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 138/2024 privind stabilirea modalității de gestionare de către polițiști a cazurilor privind actele de violență*, potrivit cărora în situația în care a fost dispusă măsura prevăzută la art. 5 alin. (1) lit. b) din *Legea nr. 26/2024*, după evacuarea agresorului din locuință, polițistul procedează la reintegrarea victimei și, după caz, a copiilor acesteia în locuință.

10. Referitor la art. I pct 3 lit. d) din inițiativa legislativă, textul propus pentru art. 5 alin. (4¹) din *Legea nr. 26/2024*, privind informarea unităților

de asistență socială competente, în situația în care victima sau membrii familiei acesteia au nevoie de protecție sau sprijin suplimentar, învederăm dispozițiile similare ale art. 8 din *Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 138/2024*, potrivit căreia, după emiterea ordinului de protecție provizoriu, în situația în care constată necesitatea acordării de servicii sociale, polițiștii solicită intervenția echipei mobile prevăzute la art. 5 alin. (4) din *Legea 26/2024*, care îndeplinește atribuțiile stabilite de lege.

11. Referitor la art. I pct. 4 din inițiativa legislativă, în ceea ce privește textul propus la art. 8 alin. (1) din *Legea nr. 26/2024*, considerăm că forma în vigoare este suficient de clară și nu necesită completarea propusă, respectiv inserarea în finalul normei a pronumelui demonstrativ „*acestuia*”.

12. Referitor la art. I pct. 5, semnalăm faptul că propunerea de amendare a prevederilor art. 9 alin. (1) este identică cu textul de lege în vigoare, precum și faptul că textul normativ privind sancționarea recidivei a suferit modificări de dată recentă, prin intrarea în vigoare a *Legii nr. 116/2025 pentru modificarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și pentru modificarea și completarea Legii nr. 26/2024 privind ordinul de protecție*, în sensul celei prevăzute la art. I pct. 6 din propunerea legislativă supusă analizei.

13. În ceea ce privește art. I pct. 6 din inițiativa legislativă, precizăm că prevederile art. 18 din *Legea nr. 26/2024* au fost amendate prin *Legea nr. 116/2025*, fiind completat cu un nou alineat, alin (3), potrivit căruia „*Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt săvârșite de o persoană care a mai comis anterior o infracțiune de încălcare a măsurilor dispuse prin ordinul de protecție sau ordinul de protecție provizoriu, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu jumătate*”. În consecință, apreciem că nu se mai impune o completare în sensul celor propuse prin inițiativa legislativă.

14. În legătură cu art. I pct. 7 din inițiativa legislativă, obligația de întreținere este reglementată de prevederile *Legii nr. 287/2009 privind Codul civil*; așa cum se poate observa, reglementările în vigoare nu permit exonerarea debitorului de obligația de întreținere în situația în care împotriva acestuia a fost emis un ordin de protecție; în plus, o atare reglementare nu are relevanță pentru obiectul de reglementare al *Legii nr. 26/2024*, raporturile de familie neintrând în sfera de reglementare a acestui act normativ.

15. Cu privire la art. I pct. 8 din inițiativa legislativă, referitor la textele propuse de inițiatori pentru art. 23 din *Legea nr. 26/2024*, semnalăm faptul că în cadrul articolului de referință este reglementată executarea ordinului de protecție și nu a ordinului de protecție provizoriu, motiv pentru care normele propuse în referire la ordinul de protecție provizoriu nu se integrează în conținutul acestui element structural,

Mai mult, se impune a fi evidențiat și faptul că, pe de o parte, soluțiile indicate de inițiatori pentru art. 23 din lege reiau anumite prevederi propuse anterior/existente în lege, iar, pe de altă parte, procedura de punere în executare a ordinului de protecție provizoriu face obiectul *Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 138/2024 privind stabilirea modalității de gestionare de către polițiști a cazurilor privind actele de violență*.

16. Referitor la art. I pct. 8 lit. a) din inițiativa legislativă, potrivit art. 6 alin. (1) din *Legea nr. 26/2024*, „*Obligațiile și interdicțiile dispuse împotriva agresorilor prin ordinul de protecție provizoriu devin obligatorii imediat după emiterea acestora, fără somație și fără trecerea vreunui termen*”, astfel încât nu este necesară o precizare cu privire la punerea în executare a ordinului de protecție provizoriu „*de îndată*”.

17. În ceea ce privește propunerea de reglementare de la art. I pct. 8 lit. b) din inițiativa legislativă, apreciem că acesta nu este necesară, având în vedere prevederile art. 8 alin. (1) din *Legea nr. 26/2024*, potrivit căroră „*Ordinul de protecție provizoriu se înaintează de către unitatea de poliție din care face parte polițistul care l-a emis, pentru confirmare, parchetului de pe lângă judecătoria competentă în a cărei rază teritorială a fost emis, în termen de 24 de ore de la data emiterii*”.

Totodată, considerăm că propunerea de modificare a art. 23 alin. (3) și (6) nu este necesară, având în vedere prevederile art. 10 din *Legea nr. 26/2024*, care stabilesc că dispozițiile capitolului privind ordinul de protecție provizoriu se completează în mod corespunzător cu cele privind ordinul de protecție. În plus, așa cum se poate observa, actul normativ este structurat pe capitole separate pentru ordinul de protecție provizoriu (cap. II) și ordinul de protecție (cap. III), astfel că propunerea de modificare este inadecvată, inclusiv din perspectiva normelor de tehnică legislativă.

18. Apreciem că aplicarea prevederilor inițiativei legislative ar putea conduce la un impact negativ asupra bugetului consolidat.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele,

obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organismele financiare internaționale.

Având în vedere constrângerile bugetare actuale, precizăm că inițiativa legislativă nu răspunde obiectivelor de politică fiscală.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

Domnului senator Mircea ABRUDEAN

Președintele Senatului